

Eksempel. Der er indgaaet en Overenskomst med de danske Statsbaner om Oprensning af en Grøft, som Statsbanerne er interesseret i, og det har de faaet tinglæst paa Ejendommen. Men hver Gang der skilles en Parcel ud fra denne Ejendom, følger der uvægerlig med paa vedkommende Matrikelnummer, selv om det ligger langt fra Ejendommen, at der paa Hovedejendommen er tinglæst Deklaration om Oprensning af Grøften. Efter Lovforslaget vil dette falde bort for alle andre Parceller end dem, der virkelig er berørt af Pligten til Oprensning. Saaledes vil paa mange Omraader meget af det, som er forældet, men som man hidtil har skullet føre paa ethvert Folio over en Ejendom, falde bort.

Jeg kan da paa mit Partis Vegne udtale min Anerkendelse baade overfor Udarbejderen af Forslaget, idet det forekommer mig, at han har ramt særdeles rigtigt og praktisk, og overfor den højtærede Justitsminister, fordi han har ladet dette Forslag behandle af saa mange forskellige Autoriteter, som kommer i Berøring med disse Forhold. Jeg synes, der er kommet et praktisk Forslag ud af det, og det fremgaar jo ogsaa af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, at alle de Autoriteter, der har behandlet det, har skønnet, at det er et godt Forslag. Jeg vil derfor anbefale det til Vedtagelse her i Tinget saa hurtigt som muligt.

Godskesen: Som det allerede er nævnt, er det foreliggende Lovforslag udarbejdet af en paa dette Omraade fremragende Dygtighed, Professor Vinding Kruse. Forslaget har foreligget til Diskussion i et Par Aar, og det har været bearbejdet ikke blot af de Organer, som i Almindelighed staar til Justitsministerens Raadighed, men ogsaa af Dommernes og Sagførernes Tillidsmænd. Under disse Omstændigheder kunde man være berettiget til at vente, at der vilde komme et smukt og godt Resultat frem, og det forekommer mig, at denne Forventning i fuldt Maal er sket Fyldest. Lovforslaget bygger i Realiteten paa vor nationale Ret, men udbygger den paa de Omraader, hvor Forholdene har vist, at der var Trang til en saadan Udbygning. Dette er efter min Mening sket klart og godt og paa en saadan Maade, at alle Bestemmelserne kommer til at danne et harmonisk Hele. Lovforslaget er derhos affattet i et klart og letforstaaeligt Sprog. Jeg glæder mig derfor i høj Grad over Lovforslagets Fremkomst, og min Glæde forøges derved, at det jo danner et nyt Trin henimod det, vi

alle ønsker at naa til, fuldkommen Retsenhed mellem Sønderjylland og det gamle Land. Nu kan det jo vel være muligt, at der under den fortsatte Diskussion om Lovforslaget kommer Ønsker frem om Ændringer paa et eller andet, maaske mange forskellige Punkter, men dette vil vi jo faa Lejlighed til at tale om i Udvalget, naar Lovforslaget bliver behandlet gennem Pressen og derved kommer til alle interesseredes Kundskab, saaledes at de kan faa Lejlighed til at tænke over det.

Paa dette Tidspunkt skal jeg ikke komme nærmere ind paa den Slags Bestemmelser, jeg vil kun tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om et enkelt Punkt, hvor et vigtigt materielt Retsspørgsmaal skjuler sig bag ved de mere tekniske Tinglysningsregler. Jeg tænker paa Bestemmelserne i § 47 om Underpant i Løsøre. Der er her ikke Spørgsmaal om det Underpant i Løsøre, der gives sammen med Underpant i fast Ejendom, derom har jeg intet at bemærke, der er Spørgsmaal om Underpant i Løsøregenstande alene. Man tør vel nok sige, at Underpant i Løsøre har haft nogen Vanskelighed ved at finde sin Plads i moderne Retsforfatninger; der har gennem mange Aar været ført en levende Diskussion overalt i Verden om, i hvilken Grad det var rigtigt at anerkende Underpant i Løsøre som Kreditbasis. Nogle Steder har man helt villet slette Underpant i Løsøre som Kreditbasis, man har hævdet, at for saa vidt Løsøre kunde være en virkelig forsvarlig Basis for Kredit, maatte det overleveres, altsaa gives i Haandpant. Saa langt er man nu ikke gaaet i vor Ret. Der er imidlertid nogle Arter af Underpant i Løsøre, som man overhovedet ikke anerkender, Underpant i alt, hvad man ejer og ejendes vorder, og Underpant i ensartede til fælles Brug bestemte Ting, og for det, der bliver tilbage, har man svækket Retsstillingen ganske betydeligt, idet det er bestemt, at Underpant i Løsøre maa vige for de saakaldte privilegerede Fordringer, de Fordringer, som det menes, at selv en gældbunden maa have Lov til at paadrage sig; det er saadant noget som Skatter og Husleje, Læge- og Apotekerregninger. Dertil har jeg ikke noget at sige, det kan være meget rigtigt, at man har en saadan Begrænsning. Fremdeles har vi ogsaa i vor Ret den Bestemmelse, som falder ganske sammen med, hvad der foreslaas her, at Kreditor skal lade sin Ret tinglæse. Det er et naturligt og rimeligt Krav til ham, at han offentliggør sin Ret, saaledes at andre, der kunde blive interesserede i